

चाहना : बालश्रम मुक्त समाजको

बालत्रैविज्ञ

समाचार बुलेटिन

वर्ष १, अङ्क ३, २०६६ चैत्र २७

विद्यालय क्षेत्र सुधार आयोजनाका बारेमा बालबालिकाले छलफल गरे

चैत्र २६, २०६६ काठमाडौं। विभिन्न जिल्लाबाट राष्ट्रिय बालश्रम सम्मेलनमा सहभागी हुन काठमाडौं आएका श्रमको क्षेत्रमा कार्यरत बालबालिकाहरूले नेपाल सरकारले तयार पारेको विद्यालय क्षेत्र सुधार आयोजनाका बारेमा छलफल गरेका छन्।

राष्ट्रिय बालश्रम सम्मेलनको तेस्रो दिन सहभागी बालबालिकाले उक्त विषयमा छलफल गरेका हुन्। बालश्रमको क्षेत्रमा कार्यरत विभिन्न संघसंस्थाहरूको संयुक्त आयोजनामा सञ्चालन भएको सो सम्मेलनका सहजकर्ता कमल चापाङाई, सानु गिरी र जियम श्रेष्ठले विभिन्न तीन समूहमा बालबालिकाहरूलाई सहजीकरण गर्दै विद्यालय सुधार योजनाले बालबालिका र श्रमिक बालबालिकाहरूलाई लक्षित गरेका विषयहरूको बारेमा जानकारी दिनुभएको थिए।

शिक्षामा सबै वर्ग, जाती तथा समुदायका बालबालिकाको पहुँचको सुनिश्चितता, निशुल्क शिक्षा, व्यवहारिक शिक्षा, दुर शिक्षा र घुस्ति शिक्षा जस्ता पद्धतीको व्यवस्था जस्ता विषयहरू बालश्रमिकहरूको लागि सकारात्मक रहेको कुरा सहभागी बालबालिकाहरूले छलफलको ऋगमा बताएका थिए। सहभागीहरूले विद्यालय सुधार योजनाले अनिवार्य शिक्षा, श्रमको क्षेत्रमा कार्यरत बालबालिकाको लागि शिक्षामा सम्पूर्ण पहुँचको व्यवस्था जस्ता मुद्दाहरू नसमेटेको बताएका थिए। ♦

बालश्रम भन्ने शब्द नेपाली शब्दकोषबाट नै हट्नुपर्ने

चैत्र २६, २०६६ काठमाडौं। श्रमिक बालबालिकाहरूले अधिल्लो दिन छलफल गरी तयार पारेका सुभावहरू राष्ट्रिय योजना आयोगका माननीय सदस्य डा. चेतराज पन्तलाई बुझाएका छन्।

राष्ट्रिय बालश्रम सम्मेलन संयुक्त आयोजना समितिले आयोजना गरेको एक कार्यक्रममा बालबालिकाहरूले सुभावहरू बुझाएका हुन्। श्रमको क्षेत्रमा कार्यरत बालबालिकाहरूले गत चैत्र २५ गते राष्ट्रिय नीति कार्यक्रम र योजनाहरूमा भएका सबल पक्ष र कमजोर पक्षको विश्लेषण गरी सो सुभावहरू तयार पारेका थिए। बालबालिकाले हस्तान्तरण गरेका सुभावहरू निम्न रहेका छन् :

- १ श्रमिक बालबालिकाको स्वास्थ्य सेवामा पहुँच निश्चित गर्नुपर्ने।
- २ श्रमिक बालबालिकाको लागि छुट्टै किसिमको विद्यालय र शिक्षा प्रणाली को व्यवस्था गर्नुपर्ने।
- ३ बालबालिकाको लागि समयमै पुस्तक प्रकाशन हुनुपर्ने।
- ४ पाठ्यपुस्तक बालअधिकार सम्बन्धी शिक्षामा विषेश जोड दिनुपर्ने।
- ५ दोहोरो शिक्षा प्रणालीको खारेज गरी एउटै शिक्षा प्रणालीको व्यवस्था गरिनुपर्ने।
- ६ श्रमिक बालबालिकाहरूको निम्ती बालगृहको व्यवस्था गरिनुपर्ने।
- ७ बालशोषण विरुद्ध विभिन्न ठाउँमा जनचेतनाका कार्यक्रमहरू आयोजना गरिनुपर्ने।
- ८ एचआइभी. र एड्सबाट संक्रमित वा प्रभावित बालबालिकाहरूको निम्ती संरक्षण गृहको व्यवस्था हुनुपर्ने।
- ९ एचआइभी. र एड्सबाट संक्रमित बालबालिकाहरूको गोप्य कुराहरूलाई बाहिर ल्याउँदा सञ्चार माध्यमहरूले विषेश ख्याल गर्नुपर्ने र सम्मान गर्नुपर्ने।
- १० सरकारले प्रस्तुत गरेका गुरुयोजना, नियम तथा कानुनी प्रावधानहरू बालबालिकाले बुझ्ने र सुहाउँदो तरीकाले लेखिनुपर्ने।
- ११ बालसहभागिताको लागि मुलुकभर सहकार्यमूलक पद्धती अवलम्बन गर्नुपर्ने।
- १२ विभिन्न साफेदारीका प्रयासहरूमा दक्षता र प्रभावकारीता जस्ता कार्यमा बालबालिकालाई पनि समावेश गराउनुपर्ने।

- १३ श्रमिक बालबालिकाको परिवार मध्ये कम्तीमा एक जनालाई रोजगारीको व्यवस्था गराउनुपर्ने ।
- १४ गा.वि.स., न.पा. जस्ता स्थानीय निकायमा बालश्रमिककोलागि छुटै बजेटको बिनियोजन हुनुपर्ने ।
- १५ कमलरी, वादी, देउकी, कुमारी प्रथालाई जहै देखी उन्मुलन गर्नुपर्ने, उन्मुलन नहुन्जेल सम्मको अवस्थामा शिक्षा, स्वास्थ्य, सहभागिताको सवालमा विशेष व्यवस्था हुनुपर्ने ।
- १६ विद्यालयमा कमलरी बालबालिकाले भोग्दै आएको विभेदको अन्त्य गरिनुपर्ने
- १७ बालश्रमको लागि न्यूनतम उमेर १६ वर्ष तोकिनुपर्ने ।
- १८ घरबार बिहिन बालबालिकाहरूलाई संरक्षणको विशेष व्यवस्था हुनुपर्ने । यस्तो व्यवस्था राज्यले गर्नुपर्ने ।
- १९ गुरुयोजनालाई प्रभावकारी कायान्वयनको लागि संयन्त्र निर्माण गर्नुपर्ने ।
- २० श्रमिक बालबालिकाको लागि निःशुल्क औषधी उपचारको व्यवस्था गर्नुपर्ने ।
- २१ श्रमिक बालबालिकाकोलागि जिवनउपयागी केन्द्रित शिक्षाको व्यवस्था गरिनुपर्ने ।
- २२ सडक तथा श्रमिक बालबालिकाको लागि राज्यद्वारा संरक्षणको व्यवस्था गर्नुपर्ने ।
- २३ बिज्याइँमा संलग्न बालबालिकालाई सुधारगृहको व्यवस्था गरिनुपर्ने ।
- २४ श्रमिक बालबालिकाको मुद्दाहरेन्हे छुटै श्रम अदालतको व्यवस्था हुनुपर्ने ।
- २५ श्रमिक बालबालिकाको जीवनविमाको व्यवस्था राज्यले गर्नुपर्ने ।
- २६ श्रमिक बालबालिकालाई यौन दुर्व्यवहार गर्ने व्यक्तिलाई कडा सजायको व्यवस्था हुनुपर्ने ।
- २७ बालबालिकाको पूर्ण रूपमा संरक्षण पाए नपाएको अवलोकन र मुल्यांकन गर्ने व्यवस्था हुनुपर्ने ।
- २८ श्रमिक बालबालिकाको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने कार्यक्रमको आयोजना गरी उनीहरूलाई सहभागी गराइनु पर्छ ।
- २९ श्रमिक बालबालिकाको लागि रात्रि विद्यालयको व्यवस्था हुनुपर्ने ।

बालबालिकाले बुझाएका सुभावहरू ग्रहण गरेपछि योजना आयोगका सदस्य चेतराज पन्तले बजेट र विधान बन्ने समय नजिकै आएको हुनाले अत्यन्तै उपयुक्त समयमा बालबालिकाहरूको सुभाव आएको कुरा बताउनु भयो । यस क्रममा उहाँले निकृष्ट प्रकारका बालश्रमको अन्त्य गर्दै बालश्रमको अन्त्य गर्नुपर्ने कुरा बताउनु भयो । यसको लागि हामी सबैले सहकार्य गर्नुपर्ने र नेपाली शब्दकोषबाट बालश्रम भन्ने शब्द नै हट्ने गरी काम गर्नुपर्ने बताउनु भयो । आयोगका सदस्य पन्तले बालबालिकाहरूलाई सम्बोधन गर्दै जुन चिज तपाईंहरूले दिनुभएको छ यो वर्तमान परिस्थितीको तस्वीर भएको कुरा उल्लेख गर्नुभयो । “मैले सकेसम्म तपाईंहरूले दिनुभएको सुभावहरू मेरो श्रोत साधन र क्षमताले भ्याएसम्म राज्यका कुन अङ्गमा पुन्याउनु पर्ने हो त्यहाँसम्म पुन्याउनेछु” सदस्य पन्तले बताउनु भयो । “मेरो इच्छा प्रत्येक बालबालिका स्वच्छ, हष्टपुष्ट र शिक्षित भएको देख्नु मेरो सपना हो ।” सदस्य पन्तले बताउनु भयो । ❖

विद्यालय सुधार योजनामा वयष्कको छलफल

चैत्र २६, २०६६ काठमाडौं । बालश्रमका क्षेत्रमा कार्यरत विभिन्न संघसंस्थाका प्रतिनिधिहरूले विद्यालय सुधार योजनाका विषयमा छलफल गरेका छन् ।

“विद्यालय क्षेत्र सुधार आयोजना र बालश्रम” भन्ने विषयमा भएको छलफल कार्यक्रममा शिक्षा मन्त्रालयका सहसचिव डा. लवदेव अवस्थी र अनौपचारिक शिक्षा केन्द्रका उपनिर्देशक बाबुकाजी कार्कीले आफ्नो विचार व्यक्त गर्नुभएको थियो । आफ्नो विचार व्यक्त गर्ने क्रममा शिक्षा मन्त्रालयका सहसचिव लवदेव अवस्थीले विद्यालय क्षेत्र सुधार आयोजना सबै आयोजनाहरूको छाता आयोजना रहेको कुरा व्यक्त गर्नुभएको थियो ।

कार्यक्रममा सहभागीहरूले विद्यालय सुधार योजनामा भएका राम्रा पक्ष, कमजोर पक्ष र अवसरहरूको बारेमा छलफल गरेका थिए ।

छलफलमा सहभागीहरूले शिक्षामा गुणस्तरमा जोड दिनु पर्ने बताएका थिए । नेपाल शिक्षक सङ्गठनका अध्यक्ष बाबुराम अधिकारीको अध्यक्षतामा सम्पन्न भएको कार्यक्रमलाई युनिसेफका सुरेन्द्र रेग्मीले सहजीकरण गर्नुभएको थियो । कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै बाबुराम अधिकारीले विद्यालय सुधार योजनाको परिचय दिँदै त्यसको अवस्था र त्यसमा उत्पन्न समस्याहरूको बारेमा चर्चा गर्नुभएको थियो । यसक्रममा उहाँले बार्षिक बजेटको २० प्रतिशत रकम शिक्षामा लगानी गर्नुपर्ने, शिक्षकहरूको क्षमता विकास गर्नु पर्ने, निःशुल्क शिक्षा र बालबालिकाहरू विद्यालयमा श्रममा होइन भन्ने कुरालाई अगाडि बढाउनु पर्ने कुरालाई जोड दिनु भएको थियो ।